

1. WARTOŚĆ BEZWZGLĘDNA LICZBY

Wartość bezwzględną liczby rzeczywistej x definiujemy wzorem:

$$|x| = \begin{cases} x & \text{dla } x \geq 0 \\ -x & \text{dla } x < 0 \end{cases}$$

Liczba $|x|$ jest to odległość na osi liczbowej punktu x od punktu 0. W szczególności:

$$|x| \geq 0 \qquad \qquad \qquad |-x| = |x|$$

Dla dowolnych liczb x, y mamy:

$$|x + y| \leq |x| + |y| \qquad \qquad |x - y| \leq |x| + |y| \qquad \qquad |x \cdot y| = |x| \cdot |y|$$

Ponadto, jeśli $y \neq 0$, to $\left| \frac{x}{y} \right| = \frac{|x|}{|y|}$

2. POTĘGI I PIERWIĄTKI

Niech n będzie liczbą całkowitą dodatnią. Dla dowolnej liczby a definiujemy jej n -tą potęgę:

$$a^n = \underbrace{a \cdot \dots \cdot a}_{n \text{ razy}}$$

Pierwiastkiem arytmetycznym $\sqrt[n]{a}$ stopnia n z liczby $a \geq 0$ nazywamy liczbę $b \geq 0$ taką, że $b^n = a$.

W szczególności, dla dowolnej liczby a zachodzi równość: $\sqrt{a^2} = |a|$.

Jeżeli $a < 0$ oraz liczba n jest nieparzysta, to $\sqrt[n]{a}$ oznacza liczbę $b < 0$ taką, że $b^n = a$.

Pierwiastki stopni parzystych z liczb ujemnych nie istnieją.

Niech m, n będą liczbami całkowitymi dodatnimi. Definiujemy:

$$- \text{ dla } a \neq 0: \qquad a^{-n} = \frac{1}{a^n} \qquad \text{oraz} \qquad a^0 = 1$$

$$- \text{ dla } a \geq 0: \qquad a^{\frac{m}{n}} = \sqrt[n]{a^m}$$

$$- \text{ dla } a > 0: \qquad a^{-\frac{m}{n}} = \frac{1}{\sqrt[n]{a^m}}$$

Niech r, s będą dowolnymi liczbami rzeczywistymi. Jeśli $a > 0$ i $b > 0$, to zachodzą równości:

$$a^r \cdot a^s = a^{r+s} \qquad \qquad (a^r)^s = a^{r \cdot s} \qquad \qquad \frac{a^r}{a^s} = a^{r-s}$$

$$(a \cdot b)^r = a^r \cdot b^r \qquad \qquad \left(\frac{a}{b} \right)^r = \frac{a^r}{b^r}$$

Jeżeli wykładniki r, s są liczbami całkowitymi, to powyższe wzory obowiązują dla wszystkich liczb $a \neq 0$ i $b \neq 0$.

3. Wyrażenia algebraiczne

Wyrażenie algebraiczne – kilka zmiennych (liter) i/lub stałych (liczb) połączonych ze sobą znakami działań i nawiasami. Może to być także pojedyncza liczba lub litera. Przyjmuje nazwę od ostatniego wykonanego działania.

Jednomian – pojedyncze liczby lub zmienne oraz ich iloczyny.

Jest uporządkowany, jeśli jego pierwszym czynnikiem jest liczba, a następnym są zmienne występujące w porządku alfabetycznym.

Suma algebraiczna – suma jednomianów.

Wyrazy podobne – wyrazy sumy algebraicznej, które mogą różnić się od siebie tylko współczynnikami liczbowymi.

Redukcja wyrazów podobnych – przekształcenie sumy algebraicznej, polegające na dodaniu kilku wyrazów podobnych.

Aby **pomnożyć sumę algebraiczną przez liczbę**, mnożymy każdy składnik sumy przez tę liczbę i otrzymane iloczyny dodajemy.

Np. $2(y + x) = 2y + 2x$

Aby **pomnożyć przez siebie dwie sumy algebraiczne**, należy każdy składnik pierwszej sumy pomnożyć przez każdy składnik drugiej sumy, a następnie zredukować wyrazy podobne.

Np. $(2x-1)(3+y) = 6x+2xy-3-y$

Wzory skróconego mnożenia

Dla dowolnych liczb a, b :

$$(a + b)^2 = a^2 + 2ab + b^2$$

$$(a + b)^3 = a^3 + 3a^2b + 3ab^2 + b^3$$

$$(a - b)^2 = a^2 - 2ab + b^2$$

$$(a - b)^3 = a^3 - 3a^2b + 3ab^2 - b^3$$

Dla dowolnej liczby całkowitej dodatniej n oraz dowolnych liczb a, b zachodzi wzór:

$$a^n - b^n = (a - b)(a^{n-1} + a^{n-2}b + \dots + a^{n-k}b^{k-1} + \dots + ab^{n-2} + b^{n-1})$$

W szczególności:

$$a^2 - b^2 = (a - b)(a + b)$$

$$a^2 - 1 = (a - 1)(a + 1)$$

$$a^3 - b^3 = (a - b)(a^2 + ab + b^2)$$

$$a^3 - 1 = (a - 1)(a^2 + a + 1)$$

$$a^3 + b^3 = (a + b)(a^2 - ab + b^2)$$

$$a^3 + 1 = (a + 1)(a^2 - a + 1)$$

$$a^n - 1 = (a - 1)(1 + a + \dots + a^{n-1})$$

Wylączenie wspólnego czynnika przed nawias polega na umieszczeniu największego wspólnego dzielnika składników sumy algebraicznej poza nawiasem i wpisaniu do nawiasu ilorazów poszczególnych składników przez w/w dzielnik

Np. $6ab+8ac = 2a(3b+4c)$

4. Liczby

liczby naturalne - wszystkie liczby całkowite nieujemne np. 0, 1, ..., n, n+1, ...

liczby całkowite - wszystkie liczby naturalne i liczby do nich przeciwne. np. 1, 2, 3, -5, -2, ...

liczby wymierne - wszystkie liczby, które można zapisać w postaci ułamka zwykłego o liczniku i mianowniku całkowitym; mianownik musi być liczbą różną od zera.

liczby niewymierne - wszystkie, których nie da się zapisać w postaci ułamka p/q gdzie $p, q \in \mathbb{C}$ oraz $q \neq 0$. np. liczba π

liczby rzeczywiste – wszystkie liczby wymierne i niewymierne. Zbiór liczb rzeczywistych oznaczamy przez \mathbb{R} .

Liczby pierwsze – liczby naturalne większe od 1, które oprócz jedynki i samej siebie nie mają żadnych innych dzielników np.: 2, 3, 5, 7, 11, 13, ...

Liczby złożone – liczby, które mają więcej niż dwa dzielniki.

Liczby odwrotne – liczby, których iloczyn wynosi 1.

Liczby przeciwne – liczby, których suma wynosi 0; są położone po różnych stronach zera na osi liczbowej ale w jednakowej od niego odległości.

Jeżeli w rozkładzie mianownika ułamka na czynniki pierwsze występują tylko liczby 2 lub 5, to ten ułamek ma **rozwińnięcie dziesiętne skończone**.

Jeżeli w rozkładzie tym występuje jakaś inna liczba to ułamek ma **rozwińnięcie dziesiętne nieskończone**.

Reguła ta dotyczy ułamka w postaci nieskracalnej.

Jeżeli pierwsza z odrzuconych cyfr rozwinięcia dziesiętnego jest mniejsza od 5, to ostatnią zachowaną cyfrę zostawiamy bez zmian – **przybliżenie z niedomiarem**.

Np. $4,5433 \approx 4,54$

Jeżeli pierwsza z odrzuconych cyfr jest większa od 5 lub równa, to ostatnią zachowaną cyfrę zwiększamy o 1 – **przybliżenie z nadmiarem**.

Np. $4,546 \approx 4,55$

$$\pi \approx 3,14$$

$$\pi \approx 22/7$$

Rozkład liczby na czynniki pierwsze – jest to zapisanie liczby złożonej jako iloczynu liczb pierwszych. Np.:

$$\begin{array}{l|l} 12 & 2 \\ 6 & 2 \\ 3 & 3 \\ 1 & 1 \end{array} ; \quad \begin{array}{l|l} 65 & 5 \\ 13 & 13 \\ 1 & 1 \end{array}$$

Największy wspólny dzielnik – NWD liczb 48 i 72 .

48 <u>2</u>	72 <u>2</u>	NWD = 2 x 2 x 2 x 3 = <u>24</u>
24 <u>2</u>	36 <u>2</u>	
12 <u>2</u>	18 <u>2</u>	
6 <u>2</u>	9 <u>3</u>	
3 <u>3</u>	3 <u>3</u>	
1 1	1 1	

Najmniejsza wspólna wielokrotność – NWW liczb 48 i 72 .

$$\text{NWW} = 48 \times 3 = 72 \times 2 = \underline{144}$$

Cechy podzielności liczb przez: 2, 3, 4, 5, 9, 10 .

Liczba jest podzielna przez:

- a) 2, gdy jej ostatnią cyfrą jest 0, 2, 4, 6, 8.
- b) 3, jeżeli suma cyfr liczby jest podzielna przez 3.
- c) 4, gdy dwie ostatnie cyfry tworzą liczbę podzielną przez 4.
- d) 5, gdy ostatnią cyfrą liczby jest 0 lub 5.
- e) 9, gdy suma cyfr liczby dzieli się przez 9.
- f) 10, gdy liczba zakończona jest na 0.

5. Procenty

Procent - setna część całości. $1\% = 1/100 = 0.01$

Promil - tysięczna część całości. $1\text{‰} = 0.001$

Aby **procent zamienić na promil** należy ilość procentów pomnożyć przez 10, np.

$$1\% = (1 \times 10)\text{‰} = 10\text{‰}$$

Aby **promil zamienić na procent** należy ilość promili podzielić przez 10.

$$15\text{‰} = (15 : 10)\% = 1.5\%$$

Aby **procent zamienić na liczbę**, należy ją podzielić przez 100. np. $5\% = 5/100$

Aby **liczbę zamienić na procent** należy ją pomnożyć przez 100 i dopisać symbol %. $3 \times$

$$100\% = 300\%$$

Aby **obliczyć procent z danej liczby** należy pomnożyć liczbę przez procent, np.

$$47\% \text{ liczby } 200 \text{ obliczymy : } 47/100 \times 200 = 94$$

Aby **obliczyć liczbę z danego procentu** należy ją podzielić przez ten procent, np. jeżeli 20% pewnej liczby wynosi 30, to liczbę tę znajdziemy następująco: $30 : 20\% = 150$ (lub też rozwiązując równanie $20\%x = 30$)

Aby **obliczyć jakim procentem liczby A jest liczba B** należy wykonać działanie $B/A \times 100\%$.

Stężenie - zawartość (wyrażona w procentach) danej substancji w roztworze. Próba stopu jest to masa kruszcu dzielona przez masę całego stopu (wyrażona w promilach).

$$D = \frac{k \cdot t \cdot p}{100}$$

D – odsetki k- kapitał t - czas wyrażony w latach p- ilość procentów

6. Równania, nierówności i układy równań

Równanie tożsamościowe – spełnia je każda liczba podstawiona w miejsce niewiadomej, czyli ma ono nieskończenie wiele rozwiązań.

Równanie sprzeczne – nie istnieje liczba która mogłaby spełnić to równanie.

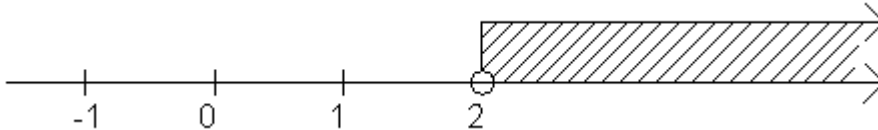
Równania, nierówności i układy równań są równoważne, jeżeli mają takie same rozwiązania (zbiory rozwiązań)

Proporcja – jest to równość dwóch ułamków.

Podstawowa **własność proporcji** – iloczyn wyrazów skrajnych jest równy iloczynowi wyrazów środkowych, tzn. że gdy $a : b = c : d$ to $ad = bc$

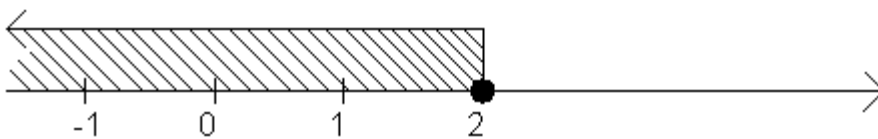
Nierówność ostra – ($>$ lub $<$) dla $x > 2$, przedział liczbowy obustronnie otwarty

$$X \in (2 ; +\infty) :$$

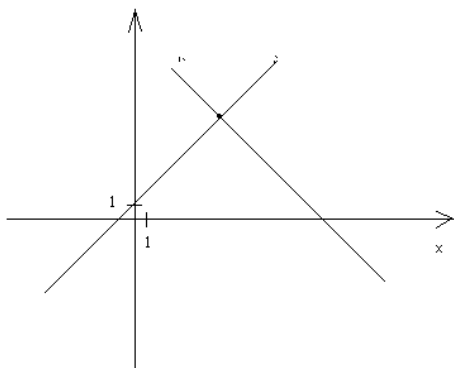

Nierówność słaba – (\geq lub \leq) dla $x \leq 2$, przedział liczbowy jednostronnie domknięty

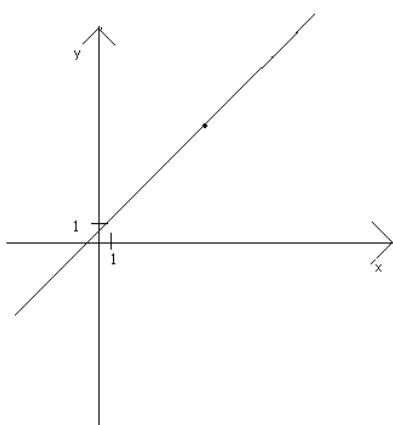
$$X \in (-\infty ; 2] :$$

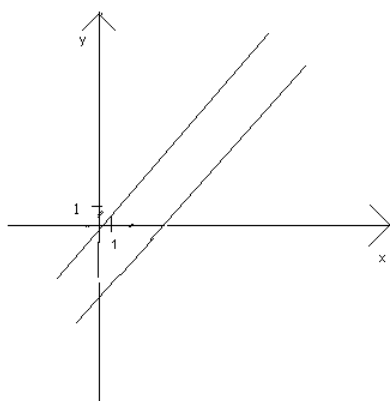
Układ równań nazywamy **oznaczonym (u.r. niezależnych)** jeśli ma on jedno rozwiązanie. W interpretacji geometrycznej są to współrzędne punktu, w którym przecinają się proste ilustrujące poszczególne równania.

Układ równań nazywamy **nieoznaczonym (u.r. zależnych)**, jeśli ma nieskończenie wiele rozwiązań. W interpretacji geometrycznej są to współrzędne punktów leżących na prostej będącej ilustracją obu równań układu..

Układ równań jest sprzeczny, jeśli nie ma rozwiązań. W interpretacji geometrycznej ilustracją są dwie proste równoległe.

7. Funkcje

Funkcja – Jeżeli dane są dwa zbiory, A i B , i każdemu elementowi ze zbioru A , przyporządkujemy dokładnie jeden element ze zbioru B , to takie przyporządkowanie nazywamy funkcją określoną na zbiorze A i o wartościach w zbiorze B .

Zbiór A nazywamy **dziedziną funkcji**, a jego elementy **argumentami funkcji**.

Zbiorem wartości funkcji nazywamy zbiór B , jego elementy to wartości funkcji.

Wykresem funkcji liniowej $y = ax + b$ jest prosta. Wykresem funkcji liniowej $y = ax$ (tzn. $b = 0$) jest prosta przechodząca przez punkt $0 = (0;0)$ i przez punkt $(1;a)$.

Współczynnik a , funkcji liniowej $y = ax + b$ dla $x \in \mathbb{R}$ nazywamy **współczynnikiem kierunkowym prostej**, która jest wykresem tej funkcji. Jeżeli $a > 0$ to f . liniowa jest rosnąca, jeżeli $a = 0$ to jest stała, a gdy $a < 0$ to f . liniowa jest malejąca.

Współrzędne przecięcia się wykresu funkcji liniowej z osią **OX**: $(-b/a;0)$

Współrzędne przecięcia się wykresu funkcji liniowej z osią **OY**: $(0;b)$

Warunek równoległości prostych

Dwie proste są równoległe wtedy, gdy mają taki sam współczynnik liczbowy „ a ”

Równanie prostej: $y = ax + b$

Miejscem zerowym funkcji nazywamy argument, dla którego funkcja przyjmuje wartość zero.

Aby obliczyć miejsce zerowe funkcji znając jej wzór, wystarczy, że zamiast y wstawimy 0 i rozwiążemy dane równanie.

Funkcja rosnąca to taka, w której wraz ze wzrostem argumentów rosną też wartości.

Funkcja malejąca to taka, w której wraz ze wzrostem argumentów, wartości maleją.

Funkcja stała - funkcja, która przyjmuje tę samą wartość niezależnie od wybranego argumentu.

Funkcję f określoną na zbiorze liczb rzeczywistych wzorem $f(x) = ax^2 + bx + c$, $a \neq 0$, nazywamy **funkcją kwadratową**. Jej wykresem jest parabola.

Funkcją wymierną nazywamy funkcję określoną wzorem: $W1 / W2$, gdzie $W1$, $W2$ są wielomianami. Jej wykresem jest hiperbola.

Dziedziną funkcji wymiernej jest $\mathbb{R} \setminus A$, gdzie A jest zbiorem wszystkich miejsc zerowych wielomianu $W2$

Wielkości x i y są **wprost proporcjonalne**, gdy ich iloraz jest stały. Iloraz ten jest współczynnikiem proporcjonalności prostej.

Taki związek jak w proporcjonalności prostej wyrażamy wzorem $y = a x$ (tzn, że $a = y/x$) gdzie a jest daną stałą liczbą dodatnią zwaną współczynnikiem proporcjonalności.

Wykresem proporcjonalności prostej jest prosta.

Dwie wielkości nazywamy **odwrotnie proporcjonalnymi**, jeśli ich iloczyn jest stały.

Stały iloczyn $a = xy$ tych wielkości nazywamy **współczynnikiem proporcjonalności odwrotnej**.

W układzie współrzędnych proporcjonalność odwrotną interpretuje **hiperbola** o równaniu $y = a/x$.

Oś liczbową pionową y nazywamy **osią rzędnych**. Rzędna punktu to druga współrzędna punktu.

Oś liczbową poziomą x nazywamy **osią odciętych**. Odcięta punktu to pierwsza współrzędna punktu.

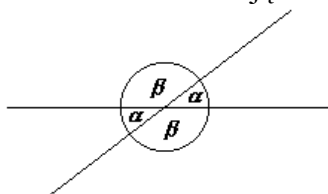
8. Geometria

Kąt - część płaszczyzny ograniczona dwiema półprostymi o wspólnym początku., wraz z tymi półprostymi. Kąty oznaczamy literami alfabetu greckiego.

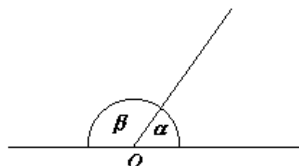
Kąt pełny = 360°

Kąt półpełny = 180°

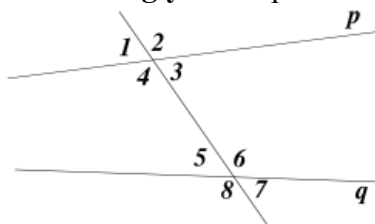
Jeżeli przetną się dwie proste to otrzymamy dwie pary kątów wierzchołkowych. **Kąty wierzchołkowe** mają taką samą miarę.

Dwa kąty są przyległe, jeżeli mają wspólny wierzchołek oraz jedno ramię, a drugie ich ramiona uzupełniają się do prostej. Suma kątów przyległych wynosi 180° .

Jeżeli dwie dowolne proste przetniemy trzecią prostą to otrzymamy cztery pary **kątów naprzemianległych** i odpowiadających.

Pary kątów 1 i 7 oraz 2 i 8 to kąty naprzemianległe **zewnątrzne**, pary 4 i 6 oraz 3 i 5 to kąty naprzemianległe **wewnętrzne**.

Pary 1 i 5; 4 i 8; 2 i 6 oraz 3 i 7 to **kąty odpowiadające**.

Kąt wypukły : $0^\circ < \alpha \leq 180^\circ$

Kąt wklęsły = $180^\circ < \alpha < 360^\circ$

Dwusieczna kąta – półprosta wychodząca z jego wierzchołka dzieląca ten kąt na dwie równe części; jest to zbiór wszystkich punktów płaszczyzny jednakowo oddalonych od obu ramion kąta.

Symetralna odcinka - prosta do niego prostopadła dzieląca ten odcinek na dwie równe części; jest to zbiór wszystkich punktów płaszczyzny jednakowo oddalonych od końców odcinka.

- Odcinek

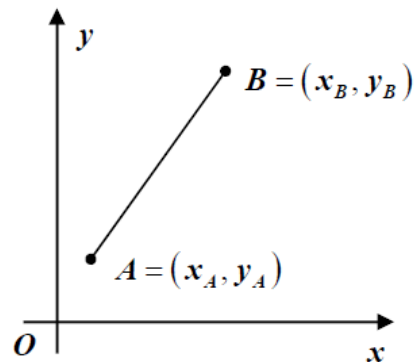
Długość odcinka o końcach w punktach

$A = (x_A, y_A)$, $B = (x_B, y_B)$ dana jest wzorem:

$$|AB| = \sqrt{(x_B - x_A)^2 + (y_B - y_A)^2}$$

Współrzędne środka odcinka AB :

$$\left(\frac{x_A + x_B}{2}, \frac{y_A + y_B}{2} \right)$$

- Prosta

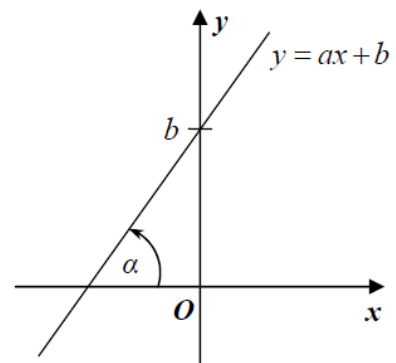
Jeżeli prosta nie jest równoległa do osi Oy , to ma ona równanie kierunkowe:

$$y = ax + b$$

Liczba a to współczynnik kierunkowy prostej:

$$a = \operatorname{tg} \alpha$$

Współczynnik b wyznacza na osi Oy punkt, w którym dana prosta ją przecina.

- Para prostych

Dwie proste o równaniach kierunkowych

$$y = a_1x + b_1 \quad y = a_2x + b_2$$

spełniają jeden z następujących warunków:

- są równoległe, gdy $a_1 = a_2$
- są prostopadłe, gdy $a_1a_2 = -1$

- **Symetria**

Oś symetrii – prosta, względem której przekształcając figurę w symetrii osiowej otrzymujemy taką samą figurę; punkty symetryczne względem prostej leżą na wspólnej prostej prostopadłej do osi symetrii, w równej od niej odległości, ale nie po tej samej stronie.

Środek symetrii - to punkt względem którego przekształcając figurę w symetrii środkowej otrzymujemy taką samą figurę; punkty symetryczne względem środka symetrii są z nim współliniowe, jednakowo od niego oddalone i leżą po różnych stronach środka symetrii.

Oś symetrii figury- prosta, względem której obrazem danej figury w symetrii osiowej jest ona sama.

Środek symetrii figury - punkt względem którego obrazem danej figury w symetrii środkowej jest ta sama figura.

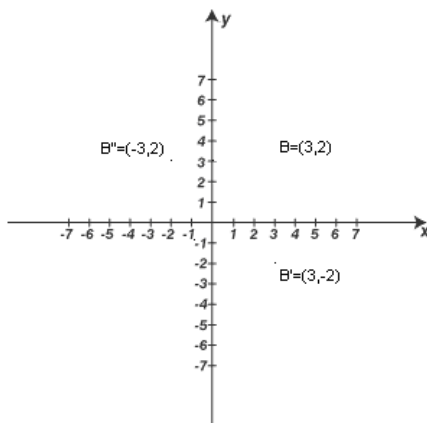
Figury osiowosymetryczne- figury posiadające oś symetrii figury.

Figury środkowosymetryczne - figury posiadające środek symetrii figury.

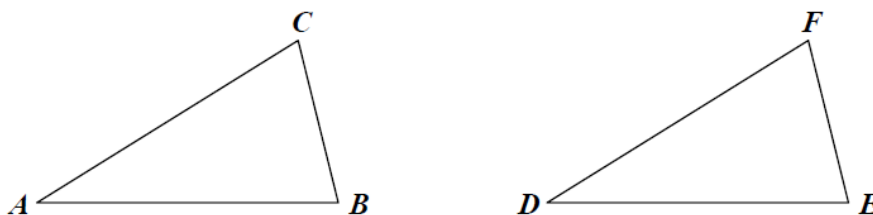
Współrzędne punktu symetrycznego do $A=(x; y)$ względem osi **OX**: $A'=(x; -y)$ – druga współrzędna zmienia się na liczbę przeciwną

Współrzędne punktu symetrycznego do $A=(x; y)$ względem osi **OY**: $A''=(-x; y)$ – pierwsza współrzędna zmienia się na liczbę przeciwną

Współrzędne punktu symetrycznego do $A=(x; y)$ względem początku układu współrzędnych: $A'''=(-x; -y)$ - obie współrzędne zmieniają się na liczby przeciwne

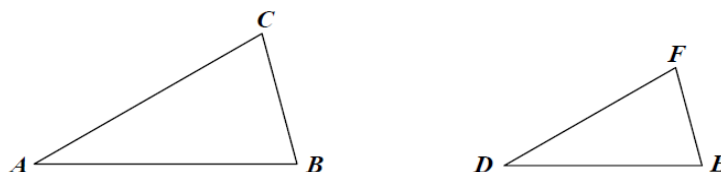
• Cechy przystawiania trójkątów

To, że dwa trójkąty ABC i DEF są przystające ($\triangle ABC \equiv \triangle DEF$), możemy stwierdzić na podstawie każdej z następujących **cech przystawiania trójkątów**:

- cecha przystawiania „bok – bok – bok”:
odpowiadające sobie boki obu trójkątów mają te same długości: $|AB| = |DE|$,
 $|AC| = |DF|$, $|BC| = |EF|$
- cecha przystawiania „bok – kąt – bok”:
dwa boki jednego trójkąta są równe odpowiadającym im bokom drugiego trójkąta oraz kąt zawarty między tymi bokami jednego trójkąta ma taką samą miarę jak odpowiadający mu kąt drugiego trójkąta, np. $|AB| = |DE|$, $|AC| = |DF|$,
 $|\sphericalangle BAC| = |\sphericalangle EDF|$
- cecha przystawiania „kąt – bok – kąt”:
jeden bok jednego trójkąta ma tę samą długość, co odpowiadający mu bok drugiego trójkąta oraz miary odpowiadających sobie kątów obu trójkątów, przyległych do boku, są równe, np. $|AB| = |DE|$, $|\sphericalangle BAC| = |\sphericalangle EDF|$, $|\sphericalangle ABC| = |\sphericalangle DEF|$

• Cechy podobieństwa trójkątów

To, że dwa trójkąty ABC i DEF są podobne ($\triangle ABC \sim \triangle DEF$), możemy stwierdzić na podstawie każdej z następujących **cech podobieństwa trójkątów**:

- cecha podobieństwa „bok – bok – bok”:
długości boków jednego trójkąta są proporcjonalne do odpowiednich długości boków drugiego trójkąta, np. $\frac{|AB|}{|DE|} = \frac{|AC|}{|DF|} = \frac{|BC|}{|EF|}$
- cecha podobieństwa „bok – kąt – bok”:
długości dwóch boków jednego trójkąta są proporcjonalne do odpowiednich długości dwóch boków drugiego trójkąta i kąty między tymi parami boków są przystające, np.
 $\frac{|AB|}{|DE|} = \frac{|AC|}{|DF|}$, $|\sphericalangle BAC| = |\sphericalangle EDF|$
- cecha podobieństwa „kąt – kąt – kąt”:
dwa kąty jednego trójkąta są przystające do odpowiednich dwóch kątów drugiego trójkąta (więc też i trzecie kąty obu trójkątów są przystające): $|\sphericalangle BAC| = |\sphericalangle EDF|$,
 $|\sphericalangle ABC| = |\sphericalangle DEF|$, $|\sphericalangle ACB| = |\sphericalangle DFE|$

• **Wielokąty**

Jednostki pola

$1\text{ha} = 100\text{a}$

$1\text{a} = 100\text{m}$,

$1\text{m}^2 = 100\text{dm}^2$

$1\text{dm}^2 = 100\text{cm}^2$

$1\text{cm}^2 = 100\text{mm}^2$

$1\text{km}^2 = 1000000\text{m}^2$

Wielokąt wypukły –wielokąt jest wypukły jeżeli odcinek łączący dwa dowolne jego punkty zawiera się w tym wielokącie.

Wzór na **ilość przekątnych w wielokącie foremnym**: $p = \frac{n(n-3)}{2}$
 n- ilość boków, p – liczba przekątnych

Wielokąt foremny - to wielokąt który ma wszystkie kąty równe i wszystkie boki równej długości.

Wzór na **miarę kąta wewnętrznego wielokąta foremnego** $\alpha = \frac{(n-2)180}{n}$

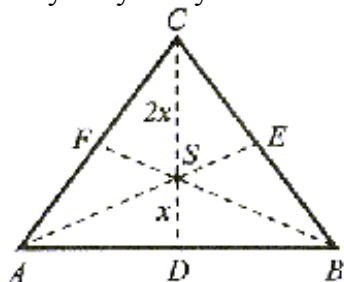
Wzór na **sumę miar kątów wewnętrznych wielokąta foremnego**: $S = (n - 2)180^\circ$

Aby **skonstruować trójkąt**, najdłuższy bok musi być krótszy od sumy długości dwóch pozostałych boków.

Wysokość trójkąta jest to odcinek wychodzący z wierzchołka trójkąta, a opuszczony prostopadłe do przeciwległego boku (lub jego przedłużenia) trójkąta zwanego podstawą trójkąta. Odcinek CD z rysunku poniżej jest wysokością trójkąta

Środkowa trójkąta:

Środkową trójkąta nazywamy odcinek łączący jego wierzchołek ze środkiem przeciwległego boku tego trójkąta. Każdy trójkąt ma trzy środkowe przecinające się w jednym punkcie (S), który nazywamy **środkiem ciężkości** tego trójkąta.

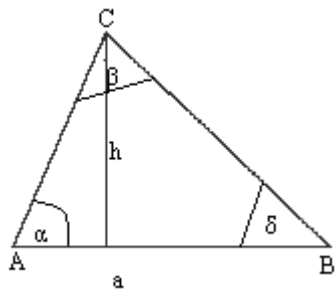
Kątem zewnętrznym trójkąta jest kąt przyległy do kąta wewnętrznego trójkąta. Jest on równy sumie 2 pozostałych kątów wewnętrznych trójkąta nie przyległych do tego kąta.

Wielokąt o 3 bokach - **trójkąt**.

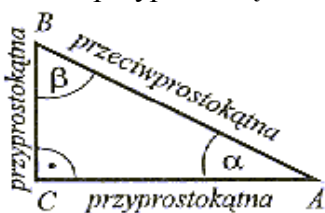
Liczba równa sumie dł. boków trójkąta nazywa się **obwodem**.

Punkt przecięcia się środkowych jest **punktem ciężkości trójkąta**.

Suma miar kątów wewnętrznych trójkąta jest równa 180° .
 $\alpha + \beta + \delta = 180^\circ$.

Trójkąt prostokątny jest to trójkąt, którego jeden z kątów wewnętrznych tego wielokąta jest prosty. Bok leżący naprzeciw kąta prostego nazywa się przeciwprostokątną, a pozostałe jego boki to przyprostokątne. Przyprostokątne są również wysokościami trójkąta.

Przyjmujemy oznaczenia w trójkącie ABC:

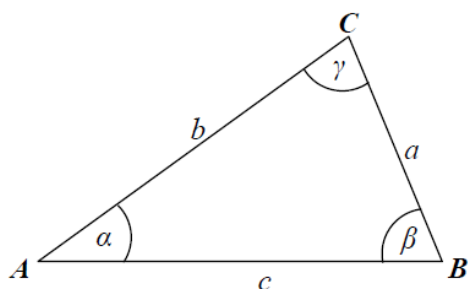
a, b, c – długości boków, leżących odpowiednio naprzeciwko wierzchołków A, B, C

$2p = a + b + c$ – obwód trójkąta

α, β, γ – miary kątów przy wierzchołkach A, B, C

h_a, h_b, h_c – wysokości opuszczone z wierzchołków A, B, C

R, r – promienie okręgów opisanego i wpisanego

- Twierdzenie Pitagorasa (wraz z twierdzeniem odwrotnym do niego)

W trójkącie ABC kąt γ jest prosty wtedy i tylko wtedy, gdy $a^2 + b^2 = c^2$.

- Wzory na pole trójkąta

$$P_{\Delta ABC} = \frac{1}{2} \cdot a \cdot h_a = \frac{1}{2} \cdot b \cdot h_b = \frac{1}{2} \cdot c \cdot h_c \quad P_{\Delta ABC} = \frac{abc}{4R} = rp = \sqrt{p(p-a)(p-b)(p-c)}$$

Trójkąt równoboczny – jest to trójkąt, który ma wszystkie boki równej długości a i kąty wewnętrzne równe - mające po 60° .

Obwód = $3a$

- Trójkąt równoboczny

a – długość boku

h – wysokość trójkąta

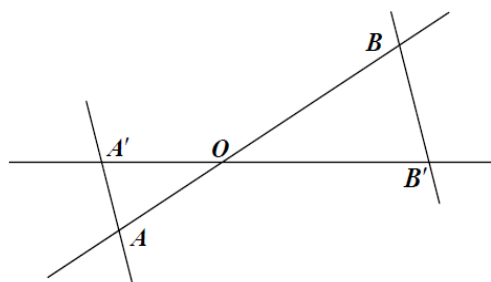
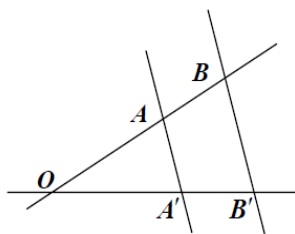
$$h = \frac{a\sqrt{3}}{2}$$

$$P_{\Delta} = \frac{a^2\sqrt{3}}{4}$$

- Twierdzenie Talesa

Jeżeli proste równoległe AA' i BB' przecinają dwie proste, które przecinają się w punkcie O , to

$$\frac{|OA|}{|OA'|} = \frac{|OB|}{|OB'|}$$

- Twierdzenie odwrotne do twierdzenia Talesa

Jeżeli proste AA' i BB' przecinają dwie proste, które przecinają się w punkcie O oraz

$$\frac{|OA|}{|OA'|} = \frac{|OB|}{|OB'|},$$

to proste AA' i BB' są równoległe.

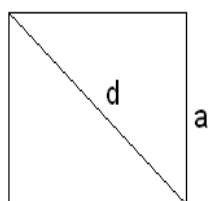
- **Pola figur płaskich**

Kwadrat

Czworokąt, którego wszystkie boki są równe, a kąty proste. Jest wielokątem foremnym.

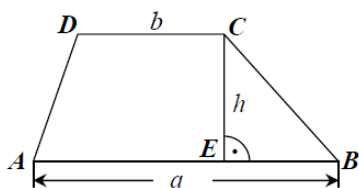
Ma 4 osie symetrii. $P = a^2 = 0,5d^2$

Przekątna: $d = a\sqrt{2}$

a

• Czworokąty

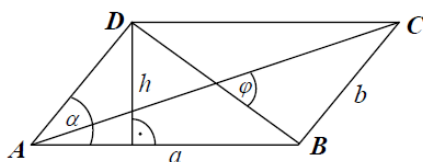

Trapez

Czworokąt, który ma co najmniej jedną parę boków równoległych.

Wzór na pole trapezu:

$$P = \frac{a+b}{2} \cdot h$$

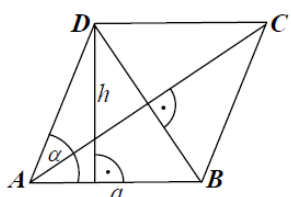

Równoległobok

Czworokąt, który ma dwie pary boków równoległych.

Wzory na pole równoległoboku:

$$P = ah = a \cdot b \cdot \sin \alpha = \frac{1}{2} \cdot |AC| \cdot |BD| \cdot \sin \varphi$$

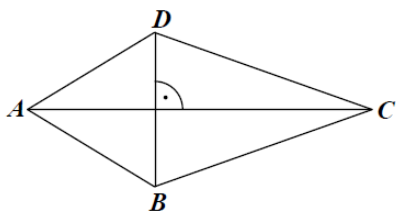

Romb

Czworokąt, który ma dwie pary boków równoległych jednakowej długości.

Wzory na pole rombu:

$$P = ah = a^2 \cdot \sin \alpha = \frac{1}{2} \cdot |AC| \cdot |BD|$$

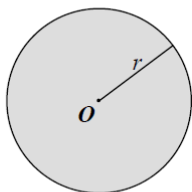
Deltoid

Czworokąt, który ma oś symetrii, zawierającą jedną z przekątnych.

Wzór na pole deltoidu:

$$P = \frac{1}{2} \cdot |AC| \cdot |BD|$$

• Koło

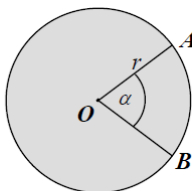
Wzór na pole koła o promieniu r :

$$P = \pi r^2$$

Obwód koła o promieniu r :

$$Ob = 2\pi r$$

• Wycinek koła

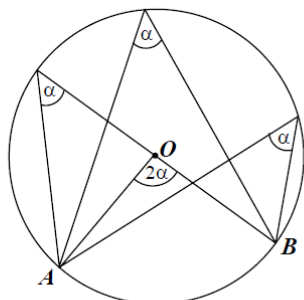
Wzór na pole wycinka koła o promieniu r i kącie środkowym α wyrażonym w stopniach:

$$P = \pi r^2 \cdot \frac{\alpha}{360^\circ}$$

Długość łuku wycinka koła o promieniu r i kącie środkowym α wyrażonym

w stopniach: $l = 2\pi r \cdot \frac{\alpha}{360^\circ}$

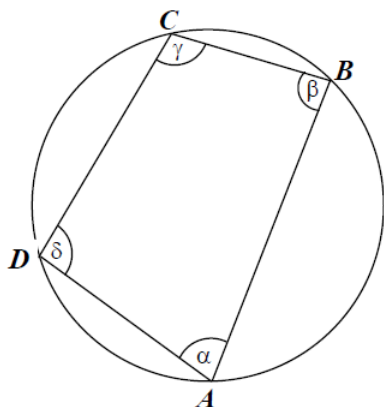
• Kąty w okręgu

Miara kąta wpisanego w okrąg jest równa połowie miary kąta środkowego, opartego na tym samym łuku.

Miary kątów wpisanych w okrąg, opartych na tym samym łuku, są równe.

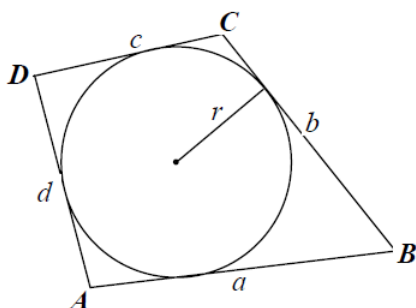
- Okrag opisany na czworokacie

Na czworokacie można opisać okrag wtedy i tylko wtedy, gdy sumy miar jego przeciwleglych kątów wewnetrznych są równe 180° :

$$\alpha + \gamma = \beta + \delta = 180^\circ$$

- Okrag wpisany w czworokat

W czworokat wypukly można wpisać okrag wtedy i tylko wtedy, gdy sumy długości jego przeciwleglych boków są równe:

$$a + c = b + d$$

- **Figury przestrzenne**

Jednostki objętości

$$1 \text{ km}^3 = 1000^3 \text{ m}^3$$

$$1 \text{ m}^3 = 10^3 \text{ dm}^3$$

$$1 \text{ dm}^3 = 10^3 \text{ cm}^3$$

$$1 \text{ cm}^3 = 10^3 \text{ mm}^3$$

$$1 \text{ mm}^3 = 0,1^3 \text{ cm}^3$$

$$1 \text{ hl} = 100 \text{ l}$$

$$1 \text{ l} = 1 \text{ dm}^3$$

$$1 \text{ ml} = 1 \text{ cm}^3$$

Gnaniastoslup prawidłowy-

to gnaniastoslup prosty, którego podstawą jest wielokąt foremny.

Ostrososlup prawidłowy – jego podstawą jest wielokąt foremny, a ściany boczne są przystającymi trójkątami.

Gnaniastoslup prosty-

gnaniastoslup, którego boczne krawędzie są prostopadłe do obydwu podstaw

Tablice matematyczne dla gimnazjum

- Oznaczenia

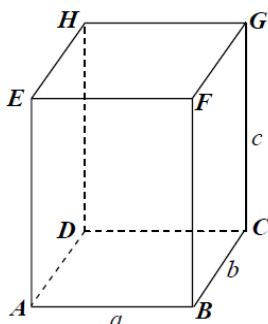
P – pole powierzchni całkowitej

P_p – pole powierzchni podstawy

P_b – pole powierzchni bocznej

V – objętość

- Prostopadłościan

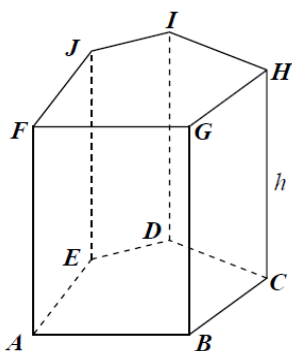

$$P = 2(ab + bc + ac)$$

$$V = abc$$

gdzie a, b, c są długościami krawędzi prostopadłościanu

- Gnaniastoshup prosty

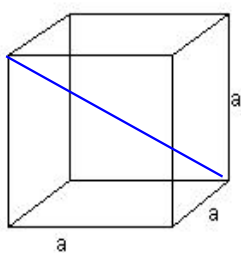

$$P_b = 2p \cdot h$$

$$V = P_p \cdot h$$

gdzie $2p$ jest obwodem podstawy gnaniastoshupa

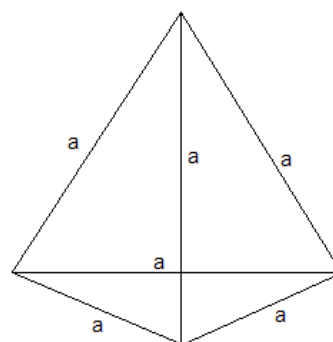
Sześciian

$$P_c = 6a^2$$

$$V = a^3$$

Długość **przekątnej** $D = a\sqrt{3}$

Czworościan foremny- ostrosłup, którego cztery ściany (podstawa i wszystkie ściany boczne) są przystającymi trójkątami równobocznymi.

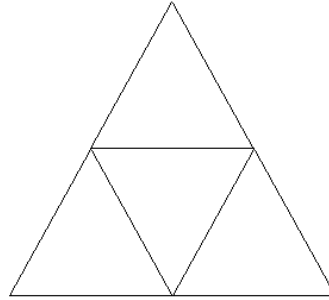
Czworościan

$$P_c = a^2 \sqrt{3}$$

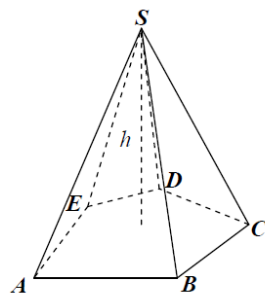
$$V = \sqrt{2} \frac{a^3}{12}$$

$$h = a \sqrt{\frac{2}{3}}$$

Siatka czworościanu foremnego:

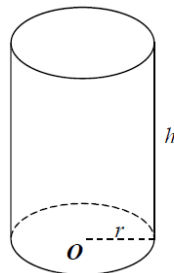
- Ostrosłup

$$V = \frac{1}{3} P_p \cdot h$$

gdzie h jest wysokością ostrosłupa

- Walec

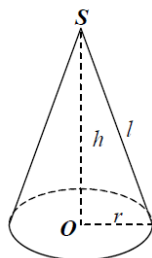
$$P_b = 2\pi r h$$

$$P = 2\pi r (r + h)$$

$$V = \pi r^2 h$$

gdzie r jest promieniem podstawy,
 h wysokością walca

- Stożek

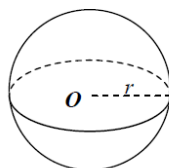
$$P_b = \pi r l$$

$$P = \pi r (r + l)$$

$$V = \frac{1}{3} \pi r^2 h$$

gdzie r jest promieniem podstawy,
 h wysokością, l długością tworzącej stożka

- Kula

$$P = 4\pi r^2$$

$$V = \frac{4}{3} \pi r^3$$

gdzie r jest promieniem kuli

9. Statystyka

Średnia arytmetyczna - suma wszystkich liczb podzielona przez ich ilość.

Moda - m_0 – najczęściej występująca dana w pewnym zbiorze danych (w próbie)

Mediana - m_e (dwa przypadki):

1. Środkowy wynik wśród niemalejąco uporządkowanych danych. (dla nieparzystej próby)
2. Jeżeli liczba danych jest parzysta, to mediana jest średnią arytmetyczną dwóch „środkowych” wyników, np. dla liczb 2, 2, 3, 3, $m_e = (2+3):2 = 5:2 = 2,5$

Rozstęp z próby (R) – różnica między największą i najmniejszą daną.

Częstość występowania – częstotliwością występowania jest nazywana liczba m/n będąca ilorazem m (liczebność danej zmiennej) przez n (liczebność wszystkich danych).

Zamiana % na stopnie i stopni na % przy diagramach kołowych:

$$100\% = 360^\circ$$

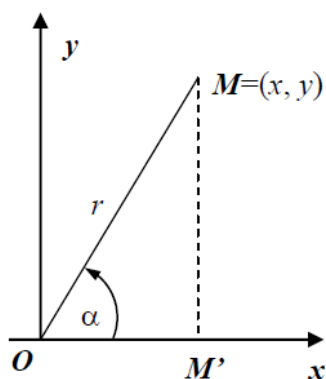
$$1\% = 3,6^\circ$$

$$1^\circ = 5/18 \%$$

Wzory nadobowiązkowe

12. TRYGNOMETRIA

- Definicje funkcji trygonometrycznych

$$\sin \alpha = \frac{y}{r}$$

$$\cos \alpha = \frac{x}{r}$$

$$\operatorname{tg} \alpha = \frac{y}{x}, \text{ gdy } x \neq 0$$

gdzie $r = \sqrt{x^2 + y^2} > 0$ jest promieniem wodzącym punktu M

- Związki między funkcjami tego samego kąta

$$\sin^2 \alpha + \cos^2 \alpha = 1$$

$$\operatorname{tg} \alpha = \frac{\sin \alpha}{\cos \alpha} \quad \text{dla} \quad \alpha \neq \frac{\pi}{2} + k\pi \quad k - \text{całkowite}$$

- Niektóre wartości funkcji trygonometrycznych

	0°	30°	45°	60°	90°
α	0	$\frac{\pi}{6}$	$\frac{\pi}{4}$	$\frac{\pi}{3}$	$\frac{\pi}{2}$
$\sin \alpha$	0	$\frac{1}{2}$	$\frac{\sqrt{2}}{2}$	$\frac{\sqrt{3}}{2}$	1
$\cos \alpha$	1	$\frac{\sqrt{3}}{2}$	$\frac{\sqrt{2}}{2}$	$\frac{1}{2}$	0
$\operatorname{tg} \alpha$	0	$\frac{\sqrt{3}}{3}$	1	$\sqrt{3}$	nie istnieje